

بررسی برخی از پاسخهای رشدی پنج رقم زیتون تحت تنش خشکی

ارجی، عیسی^۱، کاظم ارزانی^۲ و حسن ابراهیم‌زاده^۳

۱ دانشجوی دکتری باگبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس، تهران و ۲ استادیار گروه باگبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس تهران و ۳ استاد فیزیولوژی گیاهی دانشکده علوم پایه دانشگاه تهران

در راستای شناخت عکس العملهای رشدی به تحت خشکی و به منظور توسعه کشت باگهای زیتون در مناطق خشک و نیمه خشک ایران، اثر تنش خشکی بر عکس العملهای رشدی پنج رقم زیتون مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفت. گیاهان جوان یکساله زیتون ارقام ماری، زرد، روغنی، بلیدی و میشن کاشته شده در گلدانهای ۱۴ لیتری در یک مخلوط خاک لومی شنی (۲۴٪ لای، ۱۶٪ رس و ۶۶٪ شن) در معرض سطحی مختلف تنش خشکی در طی دو فصل رویشی متوالی قرار گرفتند. تیمارهای آبیاری شامل رطوبت خاک در حد ظرفیت مزروعه (شاهد)، تنش ملایم (پتانسیل اب خاک -۰-۰/۵ مکاپسکال) و تنش شدید (پتانسیل آب خاک ۱/۵ مکاپسکال) بودند. یک آزمایش فلکتوریل در قالب مدرج بلوکهای کامل تصادفی مورد استفاده قرار گرفت. نتایج به دست آمده دلالت بر تاثیر معنی دار میزان تنش خشکی بر میزان رشد نهالهای مختلف داشت. همچنین پارامترهای رشدی اندازه گیری شده در ارقام مختلف زیتون مورد بررسی به طور یکسان تحت تاثیر تنش قرار نگرفتند. به طور کلی وزن خشک اندامهای مختلف (ریشه، شاخه و برگ) به طور متفاوت تحت تاثیر تنش خشکی قرار گرفتند. وزن خشک ریشه، شاخه و برگ در گیاهان ارقام مختلف تحت تنش شدید خشکی در طی دو فصل رویش در مقایسه با تیمارهای شاهد و تنش ملایم اختلاف معنی داری در سطح ۱٪ نشان دادند. کمترین درصد کاهش وزن خشک ریشه و شاخه در گیاهان دوساله (فصل دوم تنش) تحت تنش شدید در مقایسه با گیاهان شاهد هر رقم به ترتیب مربوط به ارقام بلیدی، ماری، روغنی، زرد و میشن بود. وزن خشک برگ همانند اندامهای دیگر متأثر از خشکی بود به طوریکه کمترین درصد کاهش در وزن خشک برگ گیاهان در مقایسه با گیاهان شاهد هر رقم به ترتیب در ارقام بلیدی، روغنی، زرد، ماری و میشن مشاهده گردید. وزن خشک کل در

تمام ارقام ذکر شده تحت تیمارهای تنفس ملائم و شدید در مقایسه با شاهد کاهش کاملاً معنی داری را نشان دادند. کمترین درصد کاهش در وزن خشک کل گیاهان در مقایسه با گیاهان شاهد هر رقم به ترتیب در ارقام بلیدی، روغنی، ماری، زرد و میشن مشاهده گردید. سطح برگ در تمام ارقام ذکر شده تحت تیمارهای تنفس ملائم و شدید در مقایسه با گیاهان شاهد کاهش معنی داری در سطح ۱٪ نشان دادند. در حالیکه ارقام بلیدی و ماری در مقایسه با گیاهان تحت تنفس ملائم اختلاف معنی داری نشان ندادند. صفاتی نظیر سطح ویژه برگ (SLA)، نسبت سطح برگ (LAR) و نسبت وزن برگ (LWR) در گیاهان کلیه ارقام تحت تنفس خشکی در مقایسه با گیاهان شاهد اختلاف معنی دار نشان دادند. سطح ویژه برگ (SLA) و نسبت سطح برگ (LAR) با افزایش شدت تنفس خشکی کاهش یافتد در حالیکه نسبت وزن برگ (LWR) افزایش نشان داد. کمترین کاهش در سطح ویژه برگ در گیاهان تحت تنفس شدید در ارقام بلیدی و ماری مشاهده گردید.